

MŮJ POHLED NA SVOBODU

Vážení a milí spoluobčané,

je to již neuvěřitelných 30 let, kdy se naše země vydala na cestu demokracie a svobody. Dívám se zpátky a vzpomínám, co všechno se změnilo.

Především jsme všichni o třicet let starší, naše děti si již zakládají své rodiny, bez problémů se všude domluví cizími jazyky, cestují, studují i pracují po celém světě a jejich přátelé žijí na druhé straně zeměkoule. Mají zdravé sebevědomí, nebojí se vyjádřit svůj názor a zajímají se o život ve své zemi i o politické dění kolem sebe.

Samozřejmě, že je celá řada věcí, která se mi také nelíbí a chtěla bych je změnit, ale i přesto všechno prosím, važme si toho, že žijeme tady a teď.

Moje babička s dědečkem zažili první a druhou světovou válku, dědečkovi bylo třicet čtyři let, když ho Němci zatkli, po roce se vrátil na kost vyhublý a sotva se trochu dal dohromady, zavřeli ho komunisté a odsoudili na 15 let. Když ho zavřeli, bylo jeho synům, mému otci a strýci 10 a 7 let a když se po amnestii v roce 1960 vrátil nemocný domů, bylo mu padesát a jeho synům 20 a 17 let. Přišel o celé jejich dospívání a oni o svého tátu. To byly hrůzy padesátých let, o kterých se nám dnes už ani nezdá, ale staly se a na mnohých místech světa, se kterými se naše země třicet let po sametové revoluci už zase přátelí, se ještě pořád dějí.

Nebuďme tolik zahledění do sebe, važme si svobody, važme si toho, co máme a přičiňme se svým jednáním a vystupováním o uchování demokracie nejen u nás. Na to, co ztratili, přijdou lidé obvykle, až když je pozdě.

Vaše starostka Hana Bouchnerová

Hana Bouchnerová

